

תורה אור

מסורת הש"ס

לעזי דש"י
אורטיא"ש [אורטיא"ש].
סרפדים.
אלו"ם אלו"ם

רבינו חננאל

[illegible]

המורה: לא סקר. לא הפקיר עלמו כל כך: צנערה המאורסה כתיב כי עשהה נבלה בישראל: כולי האל רע עשמים ורע לבריות נביאם משפחה ולאוסרה על נעלה: דינים צנערה המאורסה. נטשוו לסקלו: לדרדון. שרצו את קלקולו ויהיו נעמלן ולא יוספו למעול בתרס: הראוי לשפיה. כסף חזה ונגניס: הראוי לסקילה. הוא שריו ובכמותיו. וקנסה היה לרדות את המאורסה: איננו מרדפה. טולט על זמר נקי כן יומי ושמכנני אותו למילה מרבישים לבוש של יתלנך כמרי: מרביכל דרפוס. צבוע בדרק שוקיון אליוס: אף שפה. כשהיה כרץ לבקש רחמים על ישראל היה מדבר בלשון רכה: פלילוס. דין: ולו הוללו. ולואו שיהוללו ישיב ולא לעבור את הירדן משמע שטוב לנו שלא לקיים מלחמה שאלמנה לנו קוס עבור את הירדן: קוס כך. משלך ומידך יהיה זאת ליהם שף שצילך נעשו שלא לקיים את דברי: ריחוקם ששים מיל. הר גדים והר עיגל רחוקים ששים מיל הירדן במסכת סוטה (דף נ"ו) ושם הקימו את האבנים: כן עשה יישוב. מקרא כתוב כן ולא יפה דרש רבי שלא שיישוע שניה: אשה ברתם צלחה. שלא היה לך לאסור עליהם לבית יריחו: ויטיו דקאמך לכו צני. דק שללה ובהממה מבחו שלא חתירום עד: היכי עבדי. דמשתחוה לאדם בלילה דכין דלמר לו הללו אתה אל ללריו (יישוע) כס מכלל דלילה הוא דלי ביממה וכי לא היה מבר כין שרי ישראל לשרי אומות העולם: שמה עד הוא. ואין מוילין ש שמים עד המוקד ושלוס שם שמים הוא שנאמר (שופטים ו) ויקרא לו ה' שלום וכ"ש שאין משתחוה לדומה כמשתחוה לשעירים: תבר

עכן מאי מעמא איענוש משום דהוו דעי
ביה אשתו ובניו יחטא ישראל אמר רבי
אבא בר זבדא אע"פ שחטא ישראל הוא
אמר ר' אבא היינו דאמרי אינשי אסא דקאי
ביני חילפי אסא שמה ואסא קרו ליה יוגם
עברו את בריתי אשר צויתא אותם גם לקחו
את החרם גם גנבו גם כחשו גם שמו בלתייהם
ואמר ר' אילעא משום ר' יהודה בר מספרתא
מלמד שעבר עכן על חמשה חומשי תורה
שנאמר חמשה גם ואמר רבי אילעא משום
דב"י יהודה בר מספרתא עכן מושך בערלתו
היה כתיב הכא וגם עברו את בריתי וכתיב
התם ² את בריתי הפר פשיטא מהו דתימא
הכא ³ נפשיה לא פקד קמ"ל ⁴ וכי עשה
נבלה בישראל א"ר אבא בר זבדא מלמד
ששבעל עכן נערה המאורסה כתיב הכא וכי
עשה נבלה וכתיב התם ⁵ כי עשתה נבלה
בישראל פשיטא מהו דתימא כולי האי לא
נפקר נפשיה קמ"ל רבינא אמר דיניה כנערה
המאורסה דבסקילה אמר ליה ריש גלותא
לרב הונא כתיב ⁶ ויחקר יהושע את עכן בן
נור ואת הכסף ואת האדורה ואת לשון ההוב
ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו
ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו אם
הוא חטא בניו ובנותיו מה חטאו אמר ליה
ולויעמיק אם הוא חטא כל ישראל מה
חטאו דכתיב ⁷ וכל ישראל עמו אלא לדרדותן
ה"ל כד לדרותן ⁸ וישרפו אותם באש ויסקלו
אותם באבנים בתרתי אמר רבינא הראוי
לשריפה לשריפה הראוי לסקילה לסקילה
וירא בשלל אדרת שנער אחת טובה
ומאתים שקלים כסף רב אמר איצטלא
דמילתא ושמואל אמר סריבלא דציפא
ווציקוס לפני ה' אמר רב נחמן על וחבטם
לפני המקום אשר לפניו רבש"ע על אלו
ההרג רובה של סנהדרין דרתיב ⁹ ויכוי מהם
אנשי העי כשלשים ווששה איש ¹⁰ ותניא

ס' אמר ליה רבי נחמיה וכו' ענש על
עולם ואי קאי עד עולם אנסתרות
דקאי' אנגלות קאי' אנסתרות דמסתמא
נגזריהו אלא ודאי לא קאי אנסתרות
ככלל שזו היא הסברה דלא מיענשי
אחריתי עניניה לעולם אלא כמי
שנאלתו אלא להקיש להו עגלות דכש
ענש ענש על הנסתרות קודם שצברו
שזוהי הסברה כך לא ענש על הנגלות
ובזהאי' אחיזי היקש ונקודתו לאו
נגזרות הדי' דלאהי היקש דלא מיענשי
עונשם ברא אבל וזוטו מיענשי לפי
ספיה להם למחמת קמיל' נקודה דלא
מיענשי כלל ואפי' נקודה דעין' לא
יתבשר לר' נחמיה:

ואתם ריחקתם ששים מציין.
דסר גרזים וזר עיבל
היו רחוקים מיל מן הירדן
נדליתם בפרק אלו נלחמין (פסוק)
דף לו.) ויש לתמוה והלא דרין עשה
דחוקי כמיז וזיה בעברם את הירדן
תקומו את האנשים הללה אשר אנכי
מלוא חמסם ציה גרז עיבל וזר
היה יכול לעשות שלם מלך הר גרזים
היה עיבל עד שני דבפרק אלו
נלחמין) פליגי דרז דתניא הלך
הנה בעבר הירדן מעבר הירדן
ואילן דברי ר' יהודה פירוש דחוק
היה הירדן הישג בעצרה חלום
גרזים וזר עיבל שישבין דן חמס
ר'א חזר הלך המה בעבר הירדן
סמוך לירדן דאי מעבר הירדן ואילן
החמיו וזיה בעברם את הירדן
והכל ל"א דרז גרזים וזר עיבל
שכמוך לירדן דבר דכמוז ושנים
היו וזירושלמי חזר מה מקיים רבי
אליעזר הר גרזים וזר עיבל ג'
גלגשית עשו וקרלו לחת הר גרזים
ולחאח הר עיבל על דעמיה דר'
יהודה ששים מיל הלכו בחומה היום
על דעמיה דר' אליעזר א' וזו
ממקומו והשת' ר' זילא דלכא סבר
דקראי ר' אליעזר וזיה לו ליהושע
לעשות כן והוא הלך להר גרזים וזר
עיבל שני הנוחים וזר לחמר הכא
דיהושע עמד מצי סבר רבי
יהודה ז' ר' אליעזר:

חיישינן ששא שד הוא. דוקא
בשדות ונכרים מקום
מאין בני אדם מליין דשמימי שם אדם
אפי' ביום דבהיא דפ' בתרא דרבותא
(דף קכג. ושם) שעלה להר אבל
בניר אפילו בילה לא חיישינן דאי
ללא הכי היאך אדם נושא שלום
לגבירו בילה והיאך אשה מתגשרת
בילה? והא דלא משני הכא דחזו לה
בבואה דבבואה דמשני (וינחות שם)
משום דאין בבואה יכרת בילה:
הא

א מהכא ¹³ וזו הואלנו וגש
ה משלהם אני אמרתי ¹⁶ והיה
יה ודרש ¹⁷ כאשר צוה ה'
ה ה' משה א"כ מה ת"ל
שר עשית ליריחו ולמלכה וגו'
ה בבתי [ויפול יהושע אל פניו
ו בלילה חיישנין שמא שר הוא
לא מפקין שם שמים לבמלה
א"כ

וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לִגְדּוֹ וְהָרְבוּ שָׁל
יוֹ אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה אֲדֹנָי מִדְּבַר

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com